

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/46/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3824010346
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 07. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:3824010346.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Tomáša Brinčíka a JUDr. Mariána Dunčka v trestnej veci proti obžalovanému A. B., nar. XX.XX.XXXX v C. D. D., E. F., trvale bytom G., toho času vo výkone väzby v ÚVV Ilava, pre pokračovací zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 3, ods. 4 písm. c) Tr. zákona v znení účinnom v čase spáchania činu, na verejnom zasadnutí dňa 25. júla 2024 prejednal odvolanie obžalovaného a prokurátora Okresnej prokuratúry Bánovce nad Bebravou proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 6. mája 2024, sp. zn. 26T/23/2024 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolania prokurátora a obžalovaného A. B. zamietajú, pretože nie sú dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 6. mája 2024, sp. zn. 26T/23/2024, bol obžalovaný A. B. uznaný vinným zo spáchania pokračovacieho zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 3, ods. 4 písm. c) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že „od presne nezistenej doby minimálne od mesiaca jún 2023 najneskôr do 27.11.2023 na presne nezistených miestach najmä v Prievidzi, Partizánskom a v Topoľčanoch od presne nestotožnených osôb opakovane kupoval a zadovážoval metamfetamín (pervitín), ktorý si zadovážil aj v presne nezistenom čase a následne neoprávnene prechovával v dvoch vrecúškach umiestnených na šnúrke zavesenej na svojom krku najneskôr do 18.45 hod. dňa 27.11.2023 v obci Dolné Naštice počas jazdy na osobnom motorovom vozidle zn. MERCEDEZ-BENZ A160, ev. č. H., kedy ho po predchádzajúcom zákonnom poučení dobrovoľne vydal vyšetrovateľovi PZ, pričom bolo zistené, že v predloženom červenohnedom koženkovom puzdre a v ňom umiestnenom plastovom vrecku obsahujúcom metamfetamín (pervitín) boli zaistené najmenej 2 bežné jednotlivé dávky drogy s obsahom 82 mg absolútneho metamfetamínu spôsobilého nepriaznivo ovplyvniť psychiku užívateľa s celkovou hmotnosťou 138 mg s priemernou koncentráciou účinnej látky 59,6 % hmotnostných, v predloženom čiernom látkovom puzdre a v ňom umiestnenej zatavenej plastovej injekčnej striekačke obsahujúcej metamfetamín (pervitín) bolo zaistených najmenej 55 bežných jednotlivých dávok drogy s obsahom 2218 mg absolútneho metamfetamínu spôsobilého nepriaznivo ovplyvniť psychiku užívateľa s celkovou hmotnosťou 3042 mg s priemernou koncentráciou účinnej látky 72,9 % hmotnostných a okrúhlejšej plastovej nádobky obsahujúcej metamfetamín (pervitín) bolo zaistených najmenej 37 jednotlivých dávok drogy s obsahom 1460 mg absolútneho metamfetamínu spôsobilého nepriaznivo ovplyvniť psychiku užívateľa s celkovou hmotnosťou 1967 mg s priemernou koncentráciou účinnej látky 74,2 % hmotnostných, a ktorý metamfetamín (pervitín) si zadovážil aj v presne nezistenom čase a následne do dňa 28.11.2023 do 14:35 hod. v rodinnom dome v obci F. E. XXX v skrinke pri sporáku kuchyne rodinného domu neoprávnene prechovával v plastovej injekčnej striekačke "BRAUN" so zeleným piestikom metamfetamín (pervitín), kedy ho po predchádzajúcom zákonnom poučení dobrovoľne vydal vyšetrovateľovi PZ, pričom bolo zistené, že v predloženej plastovej injekčnej striekačke "BRAUN" so

zeleným piestikom boli zaistené najmenej 3 bežné jednotlivé dávky drogy s celkovou hmotnosťou 193 mg s obsahom účinnej látky v množstve väčšom ako 30 mg spôsobiteľého nepriaznivo ovplyvniť psychiku užívateľa, a takto zadovážený metamfetamín (pervitín) delil na menšie dávky v rodinnom dome v obci F. E. XXX ako aj na iných doposiaľ nezistených miestach a následne predával a zadovážoval rôznym odberateľom v Bánovciach nad Bebravou, Rybanoch a v okolitých obciach, ktorí ho za účelom zakúpenia drogy kontaktovali na tel. č. XXXX XXX XXX, pričom takto zadovážil pervitín I. J. od presne nezistenej doby mesiaca september 2023 v rodinnom dome v obci F. E. XXX najmenej 10-krát v presne nezistenom množstve ako odplatu za ubytovanie, naposledy dňa 26.11.2023 v presne nezistenom množstve a predal pervitín A. A. od presne nezistenej doby mesiaca október 2023 najmä v rodinnom dome v obci F. E. XXX a v obci Žabokreky nad Nitrou, na parkovisku Hoffer, najmenej 10-krát v počte najmenej 10 jednotlivých dávok drogy v sume za jednu dávku 10,- eur alebo 20,- eur, naposledy dňa 27.11.2023 v presne nezistenom čase v obci Žabokreky nad Nitrou, na parkovisku Hoffer predal jednu dávku pervitínu v hodnote 20,- eur, pričom v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov je metamfetamín (pervitín) zaradený do II. skupiny psychotropných látok.“

Za to bol okresným súdom obžalovaný A. B. odsúdený podľa § 172 ods. 4 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. s poukazom na § 36 písm. l/ Tr. zák., § 37 písm. m/ Tr. zák., § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák. per analogiam na trest odňatia slobody vo výmere 32 (tridsaťdva) mesiacov nepodmienečne.

Obžalovaný A. B. bol podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradený na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. okresný súd uložil obžalovanému A. B. trest prepadnutia veci, a to 1 ks mobilného telefónu zn. Samsung, čierno-striebornej farby, s poškodeným dotykovým displejom a SIM kartu spol. O2 s tel. č. XXXX XXX XXX.

Zároveň okresný súd podľa § 83 ods. 1 písm. g/ Tr. zák. rozhodol o zhabaní zaistených vecí, a to 1 ks červenohnedé koženkové puzdro, 1 ks čierne látkové puzdro, 1 ks sklenená fajka, 1 ks sklenená rúrka a 1 ks digitálna mikrováha „digitalscale“. Podľa § 83 ods. 2 Tr. zák sa vlastníkom zhabaných vecí stáva štát.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože obžalovaný A. B. a prokurátor podali proti nemu v zákonnej lehote odvolanie.

Obžalovaný A. B. písomne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu podané odvolanie proti výroku o uloženom treste odňatia slobody nasledovne:

„Obžalovaný sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval, a napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným organom. Zadovážovaním drog ani ich predajom sa obžalovaný nikdy neživil, ani drogy nesprostredkúval iným osobám za účelom zisku. Obžalovaný riadne pracoval a zarábal si na živobytie a svoje ostatné potreby. Ešte v novembri 2023, pred vzatím do väzby pracoval - vykonával práce na základe živnostenského oprávnenia vydaného OÚ Prievidza (predmet podnikania dokončovacie stavebné práce pri realizácii exteriérov a interiérov a tiež prípravné práce k realizáciám stavieb) pre záujemcov - odberateľov. Uvedené skutočnosti potvrdzujú aj závery znaleckého posudku vypracovaného Centrom duševného zdravia č. 38/2024 zo dňa 07.03.2024, kde sa uvádza, že obžalovaný má odpracované skoro všetky roky, ktoré mohol pracovať, s výnimkou 1-2 rokov, teda po pracovnej stránke je veľmi dobre adaptovaný, je vyučený dvom remeslám, prácu si vie nájsť aj udržať, nikdy nebol z práce vyhodený.

Obžalovaný má 11. ročného syna, na ktorého platí alimenty a s jeho matkou sa snaží udržiavať harmonický vzťah. Chcel by obnoviť aj vzťah s partnerkou, s ktorou mal dvojročný vzťah a ku ktorej by sa chcel po absolvovaní trestu odňatia slobody ako od drog abstinujúci vrátiť.

Chcem zdôrazniť, že znalec považuje skúmanie duševného stavu ambulantnou formou za dostatočné, pretože obžalovaný netrpí žiadnou duševnou poruchou psychického charakteru a nie sú žiadne údaje ani informácie, že by sa u obžalovaného pod vplyvom drog menila jeho osobnosť.

Obžalovaný má síce evidované dopravné priestupky, avšak tieto absolútne nesúvisia s uvedenou trestnou činnosťou.

Mám za to, že vzhľadom na okolnosti prípadu a pomery páchatel'a by použitie trestnej sadzby ustanovenej trestným zákonom bolo neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, preto navrhujeme, aby súd postupoval podľa § 39 ods. 1 TZ teda, aby bol obžalovanému uložený trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej trestným zákonom.

Podľa názoru obhajoby je namieste aplikácia § 39 ods. 1 Trestného zákona. Uloženie trestu odňatia slobody bez jeho mimoriadneho zníženia je pre obžalovaného vzhľadom na možnosť jeho nápravy neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania. Závažnosť trestného činu je v tomto prípade potrebné zohľadňovať aj s ohľadom na jeho následky.

Použitie zákonnej trestnej sadzby bez prihliadania na okolnosti prípadu v danom prípade nezodpovedá zásadám uvedeným v § 34 ods. 1 a ods. 4 Trestného zákona, nakoľko by represívna zložka trestu nezodpovedala účelu trestu. Účel trestu je v § 34 ods. 1 Trestného zákona koncipovaný ako súhrn čiastkových cieľov, ktoré spolu vytvárajú jeden celok. Závažnosť činu musí byť pri každom trestnom čine posudzovaná individuálne s ohľadom na všetky okolnosti. Podľa § 1 Trestného poriadku majú byť páchatelia potrestaní nielen zákonne, ale aj spravodlivo. Uložený trest v danom prípade nedostatočne korešponduje s kritériami súdnej individualizácie trestu.

Pokiaľ ide o obžalovaného A. B. poukazujem na to, že jeho vyhlásenie o vine uskutočnené na hlavnom pojednávaní dňa 06.05.2024, kedy sa ku skutku priznal a oľutoval ho značným spôsobom prispeli k rýchlemu a hospodárnemu skončeniu predmetnej trestnej veci. V opačnom prípade by súd musel vykonávať náročné dokazovanie. Svojím vyhlásením obžalovaný napomáhal súdu pri naplnení účelu, ktorý je uvedený v § 1 Trestného poriadku.

Závažnosť trestného činu je potrebné zohľadňovať nielen podľa výšky sadzby odňatia slobody, ktorú zákon za spáchanie trestného činu stanovuje. Je potrebné vziať do úvahy aj osobu páchatel'a (obžalovaného), najmä podľa miery jeho účasti na páchaní trestného činu a spôsobe jeho páchania.

Aplikácia § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona (ktorý použil aj prvostupňový súd) bola v danom prípade namieste. Uloženie trestu odňatia slobody bez jeho mimoriadneho zníženia by bolo pre obžalovaného, vzhľadom na možnosť jeho nápravy neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania. Avšak obžalovaný má za to, že v jeho prípade je dôvodné znížiť dĺžku trestu odňatia slobody vo väčšom rozsahu ako bolo vykonané súdom prvého stupňa.

Podľa § 1 Trestného poriadku majú byť páchatelia potrestaní nielen zákonne, ale aj spravodlivo. Spravodlivým trestom v tomto prípade bude trest znížený o 1/3 oproti spodnej hranici trestnej sadzby trestu odňatia slobody.

Ako obhajca obžalovaného A. B. preto navrhujem, aby odvolací súd zrušil napadnutý výrok o treste a sám uložil trest odňatia slobody znížený o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Súčasne poukazujem na skutočnosť, že obžalovaný má za to, že v danom prípade malo dôjsť k prerušeniu trestného stíhania. Obhajoba sa nestotožňuje so závermi, ktoré súd prvého stupňa uviedol v odôvodnení napadnutého rozsudku o tom, že nie sú dôvody pre aplikovanie § 228 ods. 2 písm. e) Trestného poriadku.

Aj z uvedených dôvodov je preto podľa mojej mienky potrebné domnievať sa, že uplatniteľnosť ustanovenia § 228 ods. 2 písm. e) Trestného poriadku, ak má mať toto ustanovenie reálny obsah a zmysel, by sa v rovine trestného práva hmotného nemala obmedzovať iba na prípady, keď ústavný súd pozastaví účinnosť právnej normy upravujúcej skutkovú podstatu trestného činu alebo právnej normy týkajúcej sa trestu, ktorá už predtým aj na určitý čas nadobudla účinnosť (inými slovami, na prípady, v ktorých by súd v dôsledku pozastavenia účinnosti nemal k dispozícii účinné ustanovenie, ktoré by mohol použiť na odsúdenie obžalovaného). V posudzovanom prípade však dňa 15.03.2024 vznikla nová legislatívno-právna situácia v tom, že tento deň mala nadobudnúť účinnosť predmetná novela Trestného

zákona. Teda týmto dňom, mala začať už aj aplikácia jej obsahu orgánmi činnými v trestnom konaní a súdmi. Tejto aplikovateľnosti však bolo „zabránené“ rozhodnutím Ústavného súdu Slovenskej republiky, ktorým bola pozastavená i účinnosť tejto novely.

Ústava Slovenskej republiky v článku 125 ods. 2 pritom používa jednotný pojem „pozastavenie účinnosti“ napadnutých právnych predpisov, ich častí, prípadne niektorých ich ustanovení. Z vyššie uvedených dôvodov rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky pritom vyplýva, že k pozastaveniu účinnosti s rovnakými dôsledkami môže dôjsť ako k účinným právnym predpisom tak aj k právnym predpisom, ktoré ešte nenadobudli účinnosť.

Ústavný súd SR pritom vo výroku v bode 2. použil rovnaké slovné spojenie: „Pozastavuje účinnosť.....“ ako je uvedené v § 228 ods. 2 písm. e) Tr. por – „..... pozastaví účinnosť.....“, čo predstavuje jednu z podmienok pre prerušenie trestného stíhania. Z pohľadu splnenia tejto podmienky pre takýto procesný postup je potom irelevantné, či sa „pozastavenie“ vzťahuje na už účinný právny predpis alebo na právny predpis, ktorý v určitý deň nenadobudol účinnosť práve len v dôsledku „dočasného“ rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky.

Práve z dôvodu takéhoto možného „prospechu“ páchatel'a (v prípade možnej účinnosti nového ustanovenia právneho predpisu) je potrebné prerušiť trestné stíhanie v prípadoch „odloženej“ účinnosti právneho predpisu. Ustanovenie § 228 ods. 2 písm. e) Tr. por. je kogentnej povahy a ukladá obligatórnu povinnosť trestné stíhanie prerušiť pri splnení tam uvedených podmienok.

Na základe tejto skutočnosti má obhajoba za to, že je tu dôvod pre ktorý súd musí prerušiť trestu stíhanie.“

Prokurátor písomne odôvodnil podané odvolanie proti výroku o treste v neprospech obžalovaného nasledovne:

„S rozsudkom okresného súdu vo výroku o vine a konaní, ktoré vydaniu rozsudku predchádzalo sa v plnom rozsahu stotožňujem, nestotožňujem sa však s výrokom o treste, pretože súdom uložený trest odňatia slobody vo výmere 32 mesiacov nepodmienečne za použitia ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zákona podľa môjho názoru vzhľadom na závažnosť spáchaného pokračovacieho zločinu a jeho rozsah ako i osobu obžalovaného je neprimerane mierny, nespravodlivý a nie je ani spôsobilý splniť účel tak individuálnej, ako ani generálnej prevencie, či výchovný účel u obžalovaného. Súčasne som názoru, že vo veci sú podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zákona splnené podmienky aj pre uloženie trestu prepadnutia veci vzťahujúci sa na zaistené veci a to 1 ks červenehnedé koženkové puzdri, 1 ks čierne látkové puzdro, 1 ks sklenená fajka, 1 ks sklenená rúrka, 1 ks digitálna mikrováha „digitalscale“.

Súd pri určení druhu a výmery trestu vychádzal zo všeobecných zásad ukladania trestov uvedených v § 34 ods. 4 Tr. zákona a z účelu trestu podľa § 34 ods. 1 Tr. zákona, pričom zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zákona a jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zákona. Súčasne pri ukladaní trestu postupoval podľa § 38 ods. 2 Tr. zákona a následne za aplikácie ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zákona určil konkrétnu výšku trestu odňatia slobody vo výmere 32 mesiacov, ktorú výšku vzhľadom na spáchanie trestného činu, jeho následok, zavinenie, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, považoval za primeranú a zároveň vzhľadom k potrebe ochrany spoločnosti pred ďalšou trestnou činnosťou a vzhľadom k potrebe prevýchovy páchatel'a za postačujúcu. Pri zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu súd pritom ustálil, že v prípade obžalovaného existujú dôvody k aplikácii ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d) Tr. poriadku k čomu dodal, že nebolo preukázané, že by sa obžalovaný drogovou činnosťou živil a zrejme išlo o predaj, či platenie drogou v okruhu osôb z rovnakej komunity užívateľov, mal prácu z ktorej mal príjem a podľa svojho tvrdenia platil výživné, taktiež učinil vyhlásenie o vine, ktoré súd prijal, čím významne prispel k objasneniu trestnej činnosti. Súd však nedospel k záveru, že je nutné ukladať ešte významnejšie nižší trest, pretože nejde o prvotrestanca, ale obžalovaného, ktorý nie tak dávno opustil brány väzenia za úmyselnú trestnú činnosť. Súd ďalej postupom podľa § 83 ods. 1 písm. g) Tr. zákona zhabal obžalovanému patriace zvyšné zaistené veci, ktorý postup zvolil z dôvodu, nakoľko ide o veci, kde to vyžaduje bezpečnosť ľudí a verejný záujem na ochrane ich zdravia, pričom veci môžu byť dôvodne kontaminované drogami a môže ísť o chemický či biologický odpad.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zákona má trest zabezpečiť ochranu pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zákona súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadne aj na to, že páchatel trestného činu získal trestným činom majetkový prospech; ak tomu nebránia majetkové alebo osobné pomery páchatela alebo to nebude na ujmu náhrady škody, uloží mu s prihliadnutím na výšku tohto majetkového prospechu popri inom treste aj niektorý trest, ktorým ho postihne na majetku.

Zo základných zásad ukladania trestov zakotvených v ustanovení § 34 ods. 1 Trestného zákona a nasledovných vyplýva, že trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov: trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. V rámci zásad pre ukladanie trestov je nevyhnutné, aby súd prihliadol aj na to, že páchatel trestného činu získal trestným činom majetkový prospech v súvislosti s ktorou skutočnosťou je páchatela potrebné postihnúť na majetku.

Podľa výrokovej časti odvolaním napadnutého rozsudku a jeho odôvodnenia, súd pri určovaní druhu a výmery trestu postupoval podľa § 34 ods. 4 Tr. zákona, pričom obžalovanému uložil trest odňatia slobody podľa § 172 ods. 4 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2 Tr. zákona s poukazom na § 36 písm. l) Tr. zákona, § 37 písm. m) Tr. zákona a použitím § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zákona per analogiam.

Podľa § 39 ods. 2 písm. d) Tr. zákona súd môže znížiť trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom aj vtedy, ak odsudzuje páchatela v konaní o dohode o uznaní viny a prijatí trestu.

Podľa § 39 ods. 4 Tr. zákona v konaní o dohode o uznaní viny a prijatí trestu môže súd uložiť trest odňatia slobody znížený o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby a v prípade trestných činov uvedených v odseku 3 písm. a) trest odňatia slobody nie kratší ako dvadsať rokov.

Ak možno páchatelovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zákona, teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne) naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a *minor ad maior* (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b), c) Trestného poriadku (po prijatí takeého vyhlásenia súdom), keďže páchatel (procesne ako obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu (stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. júna 2017, sp. zn. Tpj 55/2016).

Z ustanovení § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zákona v spojení so stanoviskom trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. júna 2017, sp. zn. Tpj 55/2016 vyplýva, že aplikácia citovaných ustanovení je primárne fakultatívna a musí zohľadňovať aj kritéria vymedzené ustanoveniami § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zákona.

Pri aplikácii ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zákona súd vychádzal zo skutočností spočívajúcich v okolnostiach prípadu, spôsobu páchania trestnej činnosti, postoja páchatela k trestnej činnosti ako aj k možnostiam jeho nápravy. S poukazom najmä na okolnosti prípadu a pomery páchatela zastávam naopak názor, že všetky tieto skutočnosti nie sú v prípade obžalovaného jednotlivito alebo v ich súhrne skutočnosťami, ktoré sú natoľko mimoriadne a výnimočné, že by odôvodňovali voči obžalovanému A. B. postup podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zákona.

Je potrebné zdôrazniť, že obžalovaný sa z formálno-právneho hľadiska dopustil v rámci pokračovacieho trestného činu zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi v zmysle ustanovení § 172 ods. 3, ods. 4 písm. c) Tr. zákona, za ktorý dovoľuje Trestný zákon obžalovanému podľa § 172 ods. 4 Tr. zákona uložiť trest odňatia slobody najmenej vo výmere 3 roky, čo predstavuje dolnú hranicu zákonom upravenej trestnej sadzby

už po zohľadnení poľahčujúcich a priťažujúcich okolností na strane obžalovaného. Súd však uložil obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 32 mesiacov, teda o 4 mesiace kratšiu výmeru trestu odňatia slobody, než ako by tomu bolo bez aplikácie ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zákona.

Požívanie ako i nakladanie s návykovými látkami malo v živote obžalovaného nie krátkodobo popredné miesto a to napriek škodlivým aj kriminogénnym následkom, ktoré vyvrcholili v stíhanej trestnej činnosti. Obžalovaný sám uviedol, že marihuanu užíval dávno a je dlhodobo užívateľom pervitínu, ktorý pred zadržaním užíval už denne, aby mal energiu a mohol vôbec vstať do práce.

Zo záverov znaleckého posudku znaleckej organizácie Centrum duševného zdravia k duševnému stavu obžalovaného vyplýva, že trpí zmiešanou poruchou osobnosti s latentne prítomnými rysmi vôľovej slabosti a nezdržanlivosti, emočnej plochosti, zníženej empatie a disociality, ktorá je maladaptovaná v oblasti vzťahovej a sociálnej, pričom trpí syndrómom závislosti od psychoaktívnych látok - marihuany a pervitínu. Obžalovaný v čase spáchania činu vedel rozpoznať protiprávnosť svojho konania a ovládať svoje konanie. Vzhľadom na odmietavý postoj k liečeniu zo strany obžalovaného, respektíve pre disocálne rysy osobnosti obžalovaného nebolo znalcom indikované uloženie ochranného liečenia.

Súd pri ukladaní trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby nedostatočne prihliadol na nevôľu obžalovaného absolvovať ochranné liečenie protitoxikomanické, čím v danej súvislosti vôbec nezohľadnil skutočnosť, že u obžalovaného pretrváva negatívny postoj k odbornému a terapeutickému pôsobeniu na jeho osobu, ktorá okolnosť súčasne vo významnej miere zvyšuje v jeho prípade riziko recidívy.

Z hľadiska charakteru trestnej činnosti kladenej obžalovanému za vinu si dovoľím poukázať najmä na skutočnosť, že obžalovaný od presne nezistenej doby minimálne od mesiaca jún 2023 najneskôr do 27.11.2023 na presne nezistených miestach najmä v Prievidzi, Partizánskom a v Topoľčanoch opakovane kupoval a zadovážoval návykovú látku pervitín, ktorý následne neoprávnene prechovával a užíval nielen pre osobnú potrebu ale delil na menšie dávky a zadovážoval a predával v Bánovciach nad Bebravou, v obci Rybany a v okolitých obciach ďalším konzumentom a to minimálne A. A. a I. J.. Takéto konanie vykazuje príznaky systematickosti, v rámci ktorej mal obžalovaný vybudovanú sieť odberateľov a dodávateľov. Súd tiež nedostatočne zohľadnil okolnosť, že obžalovaný napriek svojmu zamestnaniu s nie zanedbateľným príjmom poskytoval pervitín ďalšej osobe za zabezpečenie svojej základnej životnej potreby - ubytovania.

Obžalovaný sa týmto konaním dopustil pokračovacieho trestného činu - zločinu, čo nemožno v žiadnom smere s prihliadnutím k spôsobu páchania trestnej činnosti a gradácií páchanej trestnej činnosti obžalovaným považovať za ojedinelé zlyhanie obžalovaného. Súd v danom smere nedostatočne zohľadnil skutočnosť, že obžalovaný bol už v minulosti opakovane súdne trestaný za úmyselnú trestnú činnosť aj na nepodmienečný trest odňatia slobody, ktorý zjavne nevedol k jeho náprave, keď toho času je opätovne stíhaný pre jeho najzávažnejšiu trestnú činnosť - drogovú kriminalitu.

Je tiež potrebné prihliadnuť k skutočnosti, že celkovo znaky konania obžalovaného sa do istej miery približujú znakom vyšších kvalifikovaných skutkových podstát pri takejto trestnej činnosti. Nemožno prehliadať, že obžalovaný návykovú látku – pervitín predával a zadovážoval ďalším minimálne dvom stotožneným osobám a to svedkovi A. a J.. Samotný charakter konania obžalovaného navyše vykazoval znaky opakovanosti a mnohosti útokov za účelom ďalšieho zabezpečenia návykovej látky a to nielen pre svoju osobu.

V rámci hodnotenia osoby obžalovaného a jeho vzťahu k dodržiavaniu právneho poriadku nemožno opomenúť mnohopočetné priestupkové postihnutia v celkovom počte 23 záznamov a to najmä na úseku cestnej premávky a priestupkovej činnosti sa dopustil aj v čase páchania predmetnej trestnej činnosti. Z hľadiska posudzovania osoby obžalovaného nemožno taktiež opomenúť skutočnosť, že obec eviduje voči obžalovanému nedoplatok za komunálny odpad vo výške 42,15 eur.

Podľa môjho názoru najmä za takto zvýraznených okolností zisteného stavu veci nemožno v trestnej veci obžalovaného vzhľadom na dobrodenie Trestného zákona spočívať v ustanovení § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zákona. Navyše ani prísnosť zákonom stanovenej trestnej sadzby nemôže byť sama

o sebe okolnosťou, ktorá by odôvodňovala uloženie trestu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Ustanovenie § 39 Tr. zákona je nazvané „mimoriadne zníženie trestu“, z čoho je možné vyvodiť, že ho možno aplikovať len pri ojedinelých okolnostiach a fakultatívne. Zistené okolnosti prípadu nesvedčia tomu, že by práve v nich mohla byť videná možnosť na postup podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zákona a samotné vyhlásenie obžalovaného o vine, ktoré však súdom nebolo prijaté, by malo byť u obžalovaného s prihliadnutím k vyššie uvedenému zohľadnené výlučne ako poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. l), písm. n) Tr. zákona.

Z uvedených dôvodov považujem uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody vo výmere 32 mesiacov za použitia ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zákona, na ktoré neboli splnené zákonné podmienky aj v spojení s ustanovením § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zákona, za neprímerane mierny trest, ktorý nepovedie k splneniu účelu trestu podľa § 34 ods. 1 Tr. zákona. Uložený trest nezodpovedá všetkým hľadiskám rozhodným pre ukladanie trestov, keďže so zreteľom na závažnosť, spôsob a okolnosti spáchaného trestného činu a pomery páchatel'a, predovšetkým na vyššie osobitne uvedené skutočnosti, je uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 32 mesiacov za použitia ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zákona, na ktoré vo veci nie sú splnené zákonné podmienky, neprímerane mierny. Takto uložený trest nemôže v žiadnom prípade pozitívne pôsobiť na obžalovaného tak, aby v budúcnosti viedol riadny život. Uložený trest sa vzhľadom na uvedené ani z hľadiska verejného záujmu voči ostatným členom spoločnosti neprejavuje ako prvok generálnej prevencie. Nie je spôsobilý pôsobiť tak, aby ostatných členov spoločnosti odradil od páchania trestných činov. Súčasne takýto trest nemôže dostatočne vyjadrovať ani morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Mám za to, že v prípade obžalovaného A. B. bude len výkon nepodmienečného trestu odňatia slobody na dolnej hranici zákonom upravenej trestnej sadzby bez aplikácie ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zákona spĺňať kritériá individuálnej a generálnej prevencie a bude dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou.

Taktiež je vo veci odôvodnené uloženie trestu prepadnutia veci - v konaní zaisteného 1 ks červenohnedého koženkového puzdra, 1 ks čierneho látkového puzdra, 1 ks sklenenej fajky, 1 ks sklenenej rúrky, 1 ks digitálnej mikrováhy „digitalscale“, ktoré boli použité na páchanie trestnej činnosti. Vykonaným dokazovaním bolo nepochybne preukázané, že predmetné zaistené veci používal obžalovaný v súvislosti s drogovou trestnou činnosťou a tieto sú vo vlastníctve obžalovaného. Za daného stavu veci zastávam názor, že súd mal vo vzťahu k označeným veciam za splnenia všetkých zákonných podmienok primárne aplikovať trest prepadnutia veci podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zákona rovnako, ako takýto trest aplikoval aj vo vzťahu k zaistenému mobilnému telefónu zn. Samsung a pokiaľ uložil ochranné opatrenie - zhabanie veci, postupoval nedôvodne.

Z týchto dôvodov navrhujem, aby Krajský súd v Trenčíne podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm. e) Tr. poriadku zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Prievidza č. k. 26T/23/2024-284 zo dňa 06.05.2024 vo výroku o treste a podľa § 322 ods. 3 Tr. poriadku sám rozhodol tak, že obžalovanému uloží podľa § 172 ods. 4 Tr. zákona s poukazom na § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zákona s prihliadnutím na § 36 písm. l), písm. n) Tr. zákona a § 37 písm. m) Tr. zákona trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom upravenej trestnej sadzby so zaradením obžalovaného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona, podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zákona trest prepadnutia veci vzťahujúci sa aj na 1 ks červenohnedé koženkové puzdro, 1 ks čierne látkové puzdro, 1 ks sklenená fajka, 1 ks sklenená rúrka, 1 ks digitálna mikrováha „digitalscale“.

Obžalovaný A. B. sa prostredníctvom obhajcu k podanému odvolaniu prokurátora písomne vyjadril nasledovne:

„Obžalovaný namieta a nesúhlasí so skutočnosťami, ktoré prokurátor uvádza v odôvodnení odvolania, nesúhlasí najmä s tým že by požívanie a nakladanie s návykovými látkami malo v jeho živote popredné miesto. K občasnému požívaniu marihuany a pervitínu v minulosti sa priznal a uviedol okolnosti pre ktoré ich užíval a zároveň vyjadril, že je odhodlaný sa užívaniu drog v budúcnosti vyvarovať, uvedomuje si následky takéhoto konania a chce žiť riadny život aj ohľadom na skutočnosť, že je otcom maloletého syna, na ktorého výchove by sa chcel aj naďalej riadne podieľať.“

Obhajoba sa domnieva, že boli splnené podmienky pre aplikáciu ustanovenia § 39 ods. 1 Trestného zákona. Použitie zákonnej trestnej sadzby bez prihliadania na okolnosti prípadu a osobu páchatel'a by v danom prípade nezodpovedalo zásadám uvedeným v § 34 ods. 1 a ods. 4 Trestného zákona, nakoľko by represívna zložka trestu nezodpovedala účelu trestu. Účel trestu je v § 34 ods. 1 Trestného zákona koncipovaný ako súhrn čiastkových cieľov, ktoré spolu vytvárajú jeden celok.

Prokurátor v odôvodnení odvolania do popredia vyzdvihuje iba závažnosť činu, ktorú však posudzuje iba podľa výšky zákonnej sadzby pre uloženie trestu odňatia slobody a nekladie pre závažnosť činu žiadne iné kritériá. Nezaoberá sa tým, že závažnosť činu musí byť pri každom trestnom čine posudzovaná individuálne s ohľadom na všetky okolnosti.

Vzhľadom na okolnosti prípadu a pomery páchatel'a by použitie trestnej sadzby ustanovenej trestným zákonom bolo neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania. Závažnosť činu musí byť pri každom trestnom čine posudzovaná individuálne s ohľadom na všetky okolnosti. Podľa § 1 Trestného poriadku majú byť páchatelia potrestaní nielen zákonne, ale aj spravodlivo. Uložený trest v danom prípade nedostatočne korešponduje s kritériami súdnej individualizácie trestu.

Podrobnejšie stanovisko obhajoby k výroku o treste je uvedené v písomnom odôvodnení odvolania, ktoré podal obžalovaný.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, obhajoba obžalovaného navrhuje, aby súd odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietol.“

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaniach zotrvali prítomné procesné strany na svojich písomných návrhoch.

Krajský súd, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Tr. por., na podklade podaných odvolaní na verejnom zasadnutí preskúmal v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu o uloženom treste, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zamerail aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach, odvolací súd dospel k záveru, že odvolania obžalovaného a prokurátora nie sú dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť postupu okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu odvolaniami napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu, z obsahu odvolaní a ich dôvodov vyplýva, že v podaných odvolaniach nie sú vytýkané chyby takéhoto procesného charakteru, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu ani existenciu takýchto procesných chýb, v odvolaniach nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por.

Na základe preskúmania veci odvolací súd zistil, že obžalovaný A. B. urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., ktoré vyhlásenie okresný súd prijal podľa § 257 ods. 7 Tr. por. Na základe tohto postupu okresný súd rozhodol napadnutým rozsudkom o vine obžalovaného, ktoré rozhodnutie o vine je nenapadnuteľné odvolaním. Preto prieskumná povinnosť odvolacieho súdu sa v tomto prípade nemohla vzťahovať na výroky o vine obžalovaného.

Z podaného odvolania prokurátora vyplýva, že odvolanie bolo podané proti výrokom napadnutého rozsudku okresného súdu o uloženom treste odňatia slobody. Súčasne prokurátor v odvolaní namietal, že u obžalovaného boli splnené podmienky aj pre uloženie trestu prepadnutia veci vzťahujúci sa na zaistené veci a to 1 ks červnehohnedé koženkové puzdri, 1 ks čierne látkové puzdro, 1 ks sklenená fajka, 1 ks sklenená rúrka, 1 ks digitálna mikrováha „digitalscale“. Obžalovaný A. B. podal odvolanie proti výrokom napadnutého rozsudku okresného súdu o uloženom treste odňatia slobody. Obžalovaný v podanom odvolaní tiež namietal, že v danom prípade malo dôjsť v konaní na okresnom súde k prerušeniu trestného stíhania obžalovaného podľa § 228 ods. 2 písm. e) Tr. por.

Odvolačný súd sa v prvom rade na podklade odvolacej námietky obžalovaného zaoberal otázkou splnenia zákonných podmienok pre prerušenie trestného stíhania obžalovaného podľa § 228 ods. 2 písm. e) Tr. por.

Podľa § 283 ods. 1 Tr. por. súd preruší trestné stíhanie, ak zistí na hlavnom pojednávaní, že je tu niektorá z okolností uvedených v § 228 ods. 2, § 241 ods. 3 alebo § 244 ods. 4, alebo môže prerušiť trestné stíhanie, ak na hlavnom pojednávaní zistí, že je tu niektorá z okolností uvedených v § 228 ods. 3.

Podľa § 228 ods. 2 písm. e) Tr. por. policajt preruší trestné stíhanie, ak ústavný súd alebo Súdny dvor Európskej únie pozastaví účinnosť právneho predpisu alebo jeho časti, ktorého použitie je rozhodujúce pre konanie alebo rozhodnutie vo veci samej.

Z citovaných ustanovení nepochybne vyplýva, že podľa § 283 ods. 1 Tr. por. súd má zákonom uloženú povinnosť prerušiť trestné stíhanie, ak vyjde najavo okolnosť uvedená v ustanovení aj § 228 ods. 2 písm. e) Tr. por. Pri posudzovaní, či má súd rozhodnúť o prerušení trestného stíhania, je rozhodujúce to, či v zmysle § 228 ods. 2 písm. e) Tr. por. došlo k pozastaveniu účinnosti právneho predpisu alebo jeho časti a či právny predpis (jeho časť), účinnosť ktorého bola pozastavená, je rozhodujúci pre konanie alebo rozhodnutie vo veci samej.

Uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky z 28. februára 2024, č. k. PL. ÚS 3/2024-112, bola v bode 2 okrem iného pozastavená účinnosť čl. I zákona z 8. februára 2024 (zákona zverejneného pod č. 40/2024 Z. z.), ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony. Uvedeným uznesením ústavného súdu nebola pozastavená účinnosť celého zákona č. 40/2024 Z. z., pretože okrem ustanovení, uvedených v bode v bode 2 uznesenia ústavného súdu, ostatné ustanovenia zákona č. 40/2024 Z. z. nadobudli účinnosť podľa znenia jeho článku XIX, teda 15. resp. 20. marca 2024. Uznesením ústavného súdu tak bola pozastavená účinnosť len časti právneho predpisu, zákona č. 40/2024 Z. z.

V prejednávacom prípade odvolací súd nezistil, že by uznesením ústavného súdu pozastavená účinnosť častí zákona č. 40/2024 Z. z. bola v danom prípade rozhodná pre konanie alebo rozhodnutie vo veci samej.

Skutky, vo vzťahu ku ktorým obžalovaný urobil vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., boli obžalobou, ako aj okresným súdom, právne posúdené ako pokračovací zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 3, ods. 4 písm. c) Trestného zákona v znení účinnom v čase spáchania činu. Trestná sadzba trestu odňatia slobody pri uvedenom trestnom čine je podľa Trestného zákona v znení účinnom v čase spáchania činu vo výmere tri roky až desať rokov. Konanie obžalovaného uvedené v skutkovej vete obžaloby vykazuje všetky zákonné znaky pokračovacieho zločinu neoprávnenej výroby a obchodovania s omamnou látkou a psychotropnou látkou podľa § 173 ods. 2 písm. b) Tr. zákona v znení zákona č. 40/2024 Z. z., kde je trestná sadzba trestu odňatia slobody vo výmere tri roky až desať rokov.

Vzhľadom na to, že novelizované ustanovenia Trestného zákona nie sú v posudzovanom prípade pre obžalovaného na základe vyššie uvedeného priaznivejšie, bola trestnosť činu posúdená a trest uložený podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný v súlade s ustanovením § 2 ods. 1 Trestného zákona. Zároveň tak nebol daný dôvod na prerušenie trestného stíhania obžalovaného.

Keďže nebol daný dôvod na prerušenie trestného stíhania obžalovaného, odvolací súd pristúpil k preskúmaniu správnosti napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu.

Na základe preskúmania správnosti samotných odvolaniami napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu o uložených trestoch odňatia slobody, sa senát odvolacieho súdu nestotožnil s dôvodnosťou argumentácie prokurátora a obžalovaného, uvedenej v dôvodoch podaných odvolaní.

Odvolačný súd dospel k záveru, že skutkové zistenia okresného súdu v odôvodnení napadnutého rozsudku, na obsah ktorého týmto odvolací súd poukazuje v zmysle jednoty rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa, ktoré zistenia boli podkladom pre uloženie trestu odňatia slobody obžalovanému, majú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania. Odvolací súd konštatuje, že správnosť uvedených

skutkových zistení prokurátor a obžalovaný v dôvodoch podaných odvolaní ani nenamietajú. Odvolací súd dospel k záveru, že odôvodnenie napadnutého rozsudku dáva jasné a riadne odôvodnené odpovede na to, čo v danom prípade viedlo okresný súd k rozhodnutiu o uloženom treste a spôsobe jeho výkonu.

Vychádzajúc z návrhu prokurátora v tomto odvolacom konaní, v ktorom prokurátor navrhoval po zrušení napadnutých výrokov o uloženom treste uložiť obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby so zaradením na výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia, odvolací súd konštatuje, že ustálená súdna prax, prezentovaná stanoviskom, publikovaným v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 44/2017, okresnému súdu umožňovala analogicky aplikovať ustanovenie § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. po individuálnom zhodnotení okolností prípadu tohto obžalovaného.

Aj podľa názoru odvolacieho súdu bolo v prejednávnom prípade nevyhnutné zohľadniť, že obžalovaný A. B. urobil úplné vyhlásenie o svojej vine. Za správny považuje odvolací súd aj záver okresného súdu, že obžalovaný sa priznal k spáchaniu trestného činu a tento čin úprimne oľutoval vzhľadom na jeho postoje pri prejednávaní vecí. S poukazom na to okresný súd správne súd použil0 v prípade obžalovaného analógiu ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona. Uložený trest odňatia slobody vo výmere tridsaťdva mesiacov, podľa názoru odvolacieho súdu s poukazom na prejavované postoje obžalovaného je spôsobilý viesť obžalovaného k náprave, dlhodobo ochráni spoločnosť tým, že zabráni obžalovanému v páchaní ďalšej trestnej činnosti a na druhej strane tiež dá aj signál ďalším páchatelom trestných činov, že má pre nich význam účinne napomáhať príslušným orgánom pri objasňovaní trestnej činnosti.

Pokiaľ ide o závažnosť trestného činu obžalovaného na základe zistených skutočností jeho prípadu, významných pre určenie druhu a výmery trestu v zmysle § 34 ods. 1, 4 Tr. zák., odvolací súd poukazuje na to, že samotná závažnosť trestného činu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 3, ods. 4 písm. c) Tr. zák. je vyjadrená trestnou sadzbou, zakotvenou v osobitnej časti Trestného zákona. Na základe okresným súdom správne zistených skutočností, významných pre posúdenie závažnosti trestného činu, spáchaného obžalovaným v prejednávanom prípade, ani odvolací súd nezistil existenciu takých skutočností, ktoré by viedli k záveru o zvýšenej závažnosti trestného činu na rámec skutkovou podstatou uvedeného činu predpokladanej základnej závažnosti činu. Okolnosť, že z poznatkov o osobe obžalovaného možno dôvodne vyvodiť existenciu určitých sklonov k páchaniu v porovnaní s prejednávanou trestnou činnosťou menej závažných deliktov už pred spáchaním predmetnej trestnej činnosti, okresný súd nepochybne zohľadnil v tom, že tomuto obžalovanému nepriznal pohľadujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zák. a prihliadol na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák.

Vychádzajúc z toho, že ani podľa názoru odvolacieho súdu neboli v prejednávanom prípade zistené skutočnosti, ktoré by odôvodňovali uloženie trestu obžalovanému vo vyššej výmere, ako pri dolnej hranici zákonom ustanovenej sadzby, ktorý názor je zrejme zhodný aj s názorom prokurátora s poukazom na jeho návrh, ako by mal odvolací súd rozhodnúť, a s poukazom na splnenie podmienok pre použitie analógie ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. v prejednávanom prípade odvolací súd nepovažoval za dôvodný názor prokurátora v odvolaní o neprimeranej miernosti trestu, uloženého obžalovanému napadnutým rozsudkom okresného súdu.

Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že odvolacie námietky prokurátora o nezákonnosti aplikácie ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d) ods. 4 Tr. zák. v zmysle § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. a neprimeranej miernosti uloženého trestu odňatia slobody v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. nie sú dôvodné.

Pokiaľ prokurátor v odvolacích dôvodoch namietal, že obžalovanému mal byť uložený tiež trest prepadnutia konkrétnych vecí, ktoré označil, podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. odvolací súd k tomu na základe preskúmania spisového materiálu dospel k záveru, že v trestnom konaní bolo nechybne preukázané, že sa jednalo o veci použité na spáchanie trestného činu, nebolo však preukázané vlastnícke právo obžalovaného k predmetným huteľným veciam. Za správny a súladný so zákonom potom je potrebné považovať výrok napadnutého rozsudku, ktorým okresný súd rozhodol o zhabaní predmetných zaistených vecí použitých na spáchanie trestného činu podľa § 83 ods. 1 Tr. zák.

Pokiaľ ide odvolanie obžalovaného, ktorý namietal neprimeranú prísnosť uloženého trestu odňatia slobody v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por., odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že obžalovaný sa dopustil závažnej trestnej činnosti, zločinu, ktorého závažnosť vyjadruje zákonodarcom ustanovená trestná sadzba v osobitnej časti Trestného zákona, trestu odňatia slobody vo výmere tri roky až desať rokov. S poukazom na uvedené preto podľa názoru odvolacieho súdu uloženie trestu odňatia slobody pod zákonom ustanovenú trestnú sadzbu postupom podľa § 39 ods. 2 písm. d) Tr. zák. per analogiam v zásade nie je spôsobilé k vyvodu odôvodneného záveru o neprimeranej prísnosti uloženého trestu. Pokiaľ sa obžalovaný domáhal ešte výraznejšieho zníženia trestu, a to uloženia trestu odňatia slobody na spodnej hranici o jednu tretinu zníženej zákonom ustanovenej trestnej sadzby, v súlade so závermi okresného súdu nemohlo byť v posudzovanej veci opomenuté, že obžalovaný bol už v minulosti súdne trestaný za úmyselnú trestnú činnosť, bol tiež vo výkone trestu odňatia slobody a napriek tomu sa dopustil ešte závažnejšieho trestného činu. Podľa názoru odvolacieho súdu okresný súd v prejednávanej veci citlivo zohľadnil všetky skutočnosti v prospech aj v neprospech obžalovaného rozhodne z hľadiska ukladania trestu obžalovaného, prihliadajúc i na tie podstatné skutočnosti, ktorými argumentovali strany v dôvodoch svojich odvolaní. Preto sa odvolací súd nestotožnil ani s opodstatnenosťou obhajobou namietanej neprimeranej prísnosti trestu odňatia slobody, uloženého obžalovanému napadnutým rozsudkom okresného súdu.

Následne odvolací súd preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu aj z hľadiska existencie prípadných chýb, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania.

Z tohto hľadiska odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať, ak

- a) vo veci rozhodol nepríslušný súd,
- b) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- c) zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu,
- d) hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- e) vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania,
- f) trestné stíhanie bolo vykonané bez súhlasu poškodeného, hoci jeho súhlas sa podľa zákona vyžaduje,
- g) rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom,
- h) bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa,
- i) rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť,
- j) bolo uložené ochranné opatrenie, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- k) proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné,
- l) odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1, hoci na to neboli splnené zákonné dôvody, alebo zobral na vedomie späťvzatie odvolania obhajcom alebo osobou uvedenou v § 308 ods. 2 napriek tomu, že obvinený nedal výslovný súhlas na späťvzatie odvolania,
- m) pred podaním obžaloby generálny prokurátor zrušil právoplatné rozhodnutie prokurátora po lehote uvedenej v § 364 ods. 3,
- n) bol obvinenému uložený trest odňatia slobody na doživotie a súd rozhodol, že podmiennečné prepustenie z výkonu tohto trestu nie je prípustné.

Na základe preskúmania napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu z uvedených dôvodov odvolací súd v prejednávanom prípade nezistil existenciu väd napadnutého rozsudku, uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Keďže s poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolania prokurátora a obžalovaného nie sú dôvodné, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.